

Co víme o čertovi

Ověřeno dne 29. 11. 2012

Eva Ždímalová

Čtenářské a informační dovednosti ve výtvarné výchově, český jazyk.

4 . ročník

45 minut

Báseň Michala Černíka využijeme jako motivaci k výtvarnému projevu. Dále se žáky vymýšlíme, která přísloví, lidová rčení a slovní spojení hovoří o čertech a pekle. Tento úkol mohou žáci plnit jako domácí – přemýšlet s rodiči. Můžeme vyhlásit i soutěž, kdo jich zapíše více.

Např.:

Kam čert nemůže, nastrčí babu.

Co peklo schvátí, nikdy nenavráť.

Je po čertech chytrá.

Táhni k čertu!

Je to čertovo kvítko.

Venku se čerti žení.

Je to pěkný rarášek.

To by v tom byl čert!

Co je šeptem, to je s čertem.

Bude v tom nějaká čertovina.

Kdo lže, ten krade, do pekla se hrabe!

To nám byl čert dlužen!

Mračí se jako belzebub.

Zlobí jako čert.

Je to čertovský vynález.

Nečerti se!

Šijí s ním všichni čerti.

Čert to vem!

Měl s ní peklo.

Je to čertovo kvítko.

Je tu vedro jako v pekle.

Tu máš čerte kropáč!

Má čerta v těle.

Vyletěl jako čertík z krabičky.

Zlobí jako čert.

Pekelně se soustředí.

Michal Černík:

Co víme o čertovi

To je mi záhada.

Nikdo nikdy neviděl čerta,

a přeci víme, jak vypadá.

Má kopyto na jedné noze

a umí létat po obloze.

Má rohy a oháňkou mává.

Kdepak, to není kráva.

Víme, že bydlí v pekle,

a víme, že žádné peklo není,

a víme, že hudruje vztekle,

asi takhle: blekle, blekle.

A víme, že smrdí sírou,

proletí komínem i jinou dírou.

A víme, že je hrozně starý

a hloupý a zlý a provádí čáry

a je strašně chlupatý.

Každý ho umí popsat od hlavy po paty.

Kdo ví, čím je to vina.

Bude v tom nějaká čertovina.

Nikdo nikdy neviděl čerta,

a všichni víme, jak vypadá.

To je mi záhada.